

Bữa gỏi cá giữa biển khơi

Lão ngư xứ Nghệ bảo:

- Hôm nay, tui sẽ đãi nhà báo một bữa gỏi nhớ đời. Gỏi cá thu ăn giữa biển.

Nói rồi, ông quay đi. Tôi nhìn theo, thêm cái sức lực của ông. Bảy mươi tuổi mà đi đứng còn ào ào. ?n sóng nói gió. Gân bắp vẫn cuồn cuộn, vẫn săn chắc. Người vẫn vuông vức, vững chãi như một gốc lim già. Mặt rộng, đỏ màu gạch. Sáu chục năm đi biển. Hơn bốn chục cơn vừa bão vừa tố không sao quật ngã được ông.

Không nén nổi tò mò, tôi rảo theo ông, xem ông chuẩn bị cái "bữa gỏi nhớ đời". Hóa ra chẳng có gì là cầu kỳ hết. Trong chiếc chậu nhôm nhỏ, trắng bóng chỉ thấy đựng một phần ba mắm tôm. Thứ mắm tôm biển xứ Nghệ ăn ngọt đậm. Cạnh đó là hơn chục trái khế tao, ít quả chuối tiêu già, một nắm ớt đỏ chót, mấy củ gừng già, dăm quả chanh và rất nhiều thứ rau thơm: mớ, mùi tàu, đinh lăng...

Vén tay áo lên đến sát nách, lão ngư thoăn thoắt lạng khế vào chậu. Rồi ớt, chuối, gừng, tất cả đều phay thành lát nhỏ, trộn tất vào chậu. Thêm một thìa đường to. Vắt chanh vào nhào cho thật nhuyễn. Non tiếng đồng hồ sau, chậu mắm đã biến thành chậu gia vị tổng hợp, có vị ngọt, vị chua, vị cay, vị chát. Tất cả được cái vị đậm đà của mắm phủ lên. Và khi mấy thìa tiêu bột được rắc vào nữa thì nó dậy lên thành một thứ mùi đặc biệt quyến rũ...

Máy khỏe, biển yên. Thuyền lướt phẳng phẳng. Biển trải ra mênh mông, xanh ngấn ngắt. Chao ôi! Ước gì tôi là một thi sĩ.

Thuyền lướt chậm lại và buông lưới.

... Mẻ lưới đầu tiên kết thúc vào lúc mặt trời sắp lặn. ?h t ường đỏ rực lấp lánh trên những bộ mặt, bộ ngực màu đồng của những ngư dân. Trong cái bông bành của sóng gió, người ta mang đến mười con cá thu cỡ bắp tay người lớn, tròn lẳn, còn đang giãy đành đạch. Chậu gia vị và rau thơm cất trong thuyền giờ mới được lôi ra cùng với can rượu. Lão ngư tóm đuôi từng con cá dốc ngược lên, bầu vào chót đuôi xé lấy hai miếng lườn. Phần còn lại được quăng luôn vào nồi nấu. Những miếng lườn cá tươi ấy thái mỏng, quần lá thơm, dầm ngập trong chậu gia vị. Rượu rót ra bát:

- Nào! Xin mời.

Tôi ực một ngụm rượu to, "lấy khí thế" cầm một miếng gỏi đưa lên miệng. Quả thật, lúc đầu cũng thấy ghê ghê. Nhưng vừa nhấm một cái, thì ngay lập tức tôi cảm thấy một vị ngọt, mát đến lạ lùng lan khắp đầu lưỡi. Và không hề cảm thấy vị tanh, mà chỉ thấy một mùi vị hấp dẫn khó tả.

Quả là bữa gỏi cá nhớ đời. Nó dân dã và phóng khoáng giữa biển khơi thơ mộng.

(Tuần Du lịch)
